

Bông Hồng Cài Áo

Ý: Thầy Thích Nhất Hạnh
Nhạc: Phạm Thế Mỹ

Slow

Một bông hồng cho em, một bông hồng cho anh, và một bông hồng cho những ai cho những ai đang còn mẹ đang còn mẹ để lòng vui sướng hơn. Rồi mai này mẹ hiền có mất đi như đóa hoa không mặt trời, như trẻ thơ không nụ cười. Ngỡ đời mình không lớn khôn thêm, như bầu trời thiếu ánh sao đêm... Mẹ, mẹ là dòng suối dịu hiền. Mẹ, mẹ là bài hát thần tiên, là bóng mát trên cao, là mắt sáng trăng sao, là chuỗi bông cau, là tiếng để đêm thâu, là nắng ấm nương dâu, là ánh đuốc trong đêm khi lạc lối. vốn liếng yêu thương cho cuộc... ..đời. Rồi một chiều nào đó anh về nhìn mẹ yêu nhìn thật lâu, rồi nói nói với mẹ rằng: "Mẹ ơi, mẹ ơi, mẹ có biết hay không?" "Biết gì?" "Biết là, biết là con thương mẹ không?" Đóa hoa màu hồng vừa cài lên áo đó anh. Đóa hoa màu hồng vừa cài lên áo đó em. Thì xin anh thì xin em hãy cùng tôi vui sướng đi. Hãy cùng tôi vui sướng đi.

FINE